

ikke har vist sig paa dette Omraade at være deres Opgave helt voksen. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister, at der, hvis der skal finde en yderligere Omlægning af Sikringsstyrken Sted, maa blive taget det Hensyn, at de Beboere i disse Kommuner, der indtil det Tidspunkt, da Omlægningen skal finde Sted, uafbrudt har haft Indkvartering, bliver fri derfor, og at de Beboere, der slet ingen Indkvartering har haft, maa faa Byrden for en Tid. Dette er et stærkt næret Ønske derude, og jeg finder, at der er god Grund til at fremsætte det overfor den højtærede Minister.

Der er dernæst et andet Forhold vedrørende Sikringsstyrken, jeg vil berøre, nemlig Spørgsmaalet om Rationernes Størrelse. Indkvarteringsværterne faar gennem Hærens Intendantur udleveret hver eller hveranden Dag en vis Portion, hvormed de skal bespise Soldaterne. Det har nu vist sig — og det er en Klage, jeg har hørt fremsætte fra mange forskellige Sider —, at de Rationer, der uddeles, er for smaa, saaledes at Soldaterne, hvis man skulde nøjes med at give dem det, der uddeles, ikke kunde mættes. Jeg kan her tale af personlig Erfaring, da jeg har haft Indkvartering saa godt som hele Tiden. Jeg har desuden foretaget Forespørgsler rundt omkring hos andre, der har Indkvartering, og jeg har Grund til at tro paa de Udtalelser, der i den Retning fremsættes, at Portionerne er for smaa, at de allerfleste Indkvarteringsværter af deres egen Lomme maa betale det Tillæg, som skal til, for at Soldaterne kan blive mætte. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, om det er Statens Opfattelse, at Kvarterværterne bør skyde til af deres egne Lommer for at underholde Soldaterne. Jeg ved, der er mange Mennesker, der gør det og gør det med Glæde, jeg selv personlig gør det med Glæde, men jeg ved ogsaa, at der er mange Smaafolk, der ikke kan gøre det, fordi de ikke har Raad dertil. Jeg vil gerne henlede den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Hvis det forholder sig, som jeg paastaar, og som jeg tror, det er rigtigt, burde man udlevere noget større Rationer. Nu i de sidste Dage er der kommet Forespørgsel fra — jeg ved ikke, om det er Overkommandoen — om, hvorvidt Kvarterværterne vil beholde de indkvarterede Vinteren over mod at faa 80 Øre om Dagen i Godtgørelse; saa skulde de selvfølgelig give Afkald paa de Naturalier, der hidtil er blevet udleveret. Det fore-

kommer mig, at et Beløb af 80 Øre pr. Dag for at føde og huse et voksent Menneske med en i Almindelighed udmærket Appetit er for lidt. Det er i alt Fald ganske umuligt i de Egne, jeg her taler om. Jeg ved da ogsaa, at de allerfleste Kvarterværter har erklæret, at de foretrækker at faa Naturalier udleveret fremfor at modtage Soldaterne til Forplejning for 80 Øre om Dagen, og jeg kan godt forstaa det, for jeg er ikke noget Øjeblik i Tvivl om, at de 80 Øre absolut ikke vil strække til, naar Kvarterværten skal købe alt til Soldaternes Behov. Jeg kunde ogsaa ønske, at den højtærede Forsvarsminister vilde tage under Overvejelse, at man, hvis man vil afløse Naturalieydelsen med en kontant Godtgørelse, i alle Tilfælde tilbyder Kvarterværterne et noget højere Beløb end 80 Øre.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Stilling) beskæftigede sig forleden med et Spørgsmaal, som jeg bragte paa Bane i Fjor, nemlig Spørgsmaalet om Kvinders Ret til at tage Sæde i Skolekommissionerne. I Fjor stod jeg ene om at rejse dette Spørgsmaal i Folketinget. Jeg mødte en relativ Velvillie hos Kultusministeren, men jeg fik en Fornemmelse af, at ved min Indgriben i Sagen vilde det neppe lykkes at skaffe Kvinderne den Ret, der efter min Mening i fuldt Maal tilkommer dem efter den kommunale Valglov af 1908 til, ligesaa vel som Mændene, at tage Sæde i Skolekommissionerne. Det glædede mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds i Aar tog sig af denne Sag og paa en saa udmærket Maade støttede det Krav, jeg fremsatte i Fjor om, at der indføres en Forandring i det her omhandlede Forhold. Og det glædede mig overordentlig at høre den højtærede Kultusminister sige, at han tænkte i en nær Fremtid at forelægge et Forslag til Tilsynslov for vor Folkeskole, hvori saa dette Spørgsmaal skulde ordnes. Jeg takker den højtærede Minister for dette Tilsagn. Jeg vil blot udtale Haabet om, at det ikke maa vare alt for længe, inden den højtærede Minister skrider til Handling. Det skulde helst komme dertil, at vi inden denne Samlings Udløb havde dette Spørgsmaal bragt i Orden. Det blev rejst i Fjor, og naar man bruger $1\frac{1}{2}$ Aar til at løse dette Spørgsmaal, der er saa simpelt og lige til, maa det være nok. Selvfølgelig ved jeg, at det kan volde Vanskeligheder, at Spørgsmaalet kommer ind paa Skoletilsynsloven,